Mongol

El **mongol** és una llengua mongòlica dins de l'encara hipotètica família de llengües altaiques. L'idioma es parla principalment a Mongòlia per unes 2.300.000 persones i a la Xina per més de tres milions. El dialecte de Mongòlia s'anomena generalment 'khalkha' i el de la Xina 'chahar'. El mongol s'escriu amb dos alfabets diferents, l'alfabet ciríl·lic, que és el més habitual, i l'alfabet mongol, que és el tradicional.

Mongol

Монгол хэл *Mongol khel*
ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠬᠡᠯᠡ ***Mongγol kele* (/mɔŋɢɔ̆ɮ xiɮ/)**

Tipus	llengua, macrollengua i llengua viva
Parlants	
principalment a Mongòlia, Mongòlia Interior i parts de les províncies xineses de Liaoning, Jilin, Heilongjiang i Gansu	
Parlants nadius	uns 5.200.000
Parlat a	Mongòlia i la Xina
Oficial a	Mongòlia i Mongòlia Interior

Classificació lingüística	
llengües nostràtiques llengües altaiques llengües mongòliques	
Característiques	
Sistema d'escriptura	Alfabet mongol Alfabet ciríl·lic
Estudiat per	estudis mongols
Codis	
ISO 639-1	mn
ISO 639-2	mon
ISO 639-3	mon
Glottolog	mong1331 (http://glottolog.org/resource/languoid/id/mong1331)
Ethnologue.com	mon (http://www.ethnologue.com/language/mon)
ASCL	7902
IETF	mn

Contingut

Fonologia
Gramàtica
Text d'exemple
Referències

Fonologia

El mongol presenta harmonia vocàlica i set vocals amb valor de fonema, que poden presentar al·lòfons (entre sons llargs i breus) segons la posició que ocupin. El seu inventari de consonants és mitjà, amb predomini dels sons oclusius, fricatius i africats.[1] La majoria de paraules tenen la síl·laba tònica a la primera síl·laba del mot, amb presència d'un accent secundari si la paraula és molt llarga, però pot haver-hi canvis en manlleus i variants dialectals.

Gramàtica

El mongol és una llengua SOV aglutinant, com altres idiomes de la zona, si bé la presència de declinacions fa que l'ordre de les paraules pugui variar amb freqüència. Els substantius es declinen en vuit casos: nominatiu, genitiu, datiu, acusatiu, ablatiu, instrumental, comitatiu i direccional. La negació s'expressa amb l'addició de sufixos a diferents elements de la frase.

Existeixen diferents veus: passiva, causativa, recíproca, plurativa i cooperativa, sense que totes elles s'hagin de marcar a través del verb com passa en els idiomes indoeuropeus.

Text d'exemple

Exemple de mongol amb la seva traducció al català:

- *Elee heree galuu gurav ereg ergeldene*
- "El falcó, el corb i l'ànec volen sobre la vora del mar"

Referències

1. Janhunen, Juha A. 2012: Mongolian. (London Oriental and African Language Library, 19.) Amsterdam: John Benjamins Publishing Company. ISSN 1382-3485. ISBN 978-90-272-3820-7

A Wikimedia Commons (https://commons.wikimedia.org/wiki/P%C3%A0gina_principal?uselang=ca) hi ha contingut multimèdia relatiu a: ***Mongol***

Obtingut de «https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Mongol&oldid=23154615»

La pàgina va ser modificada per darrera vegada el 11 abr 2020 a les 12:29.

El text està disponible sota la Llicència de Creative Commons Reconeixement i Compartir-Igual; es poden aplicar termes addicionals. Vegeu les Condicions d'ús. Wikipedia® (Viquipèdia™) és una marca registrada de Wikimedia Foundation, Inc.